

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Luďkou Horajsovou ve věci

žalobkyně: **KOPPA, v.o.s.**, IČO 25428578
sídlem Mozartova 679/21, 460 01 Liberec
insolvenční správce dlužnice Česká energie, a.s., IČO 25596080
sídlem Rohanské nábřeží 678/29, 180 00 Praha 8

proti
žalovanému: **Drab foundation - nadační fond**, IČO 03265561
sídlem Na poříčí 1079/3a, Nové Město, 110 00 Praha 1

odpůrcí žaloba

takto:

- I. Určuje se, že právní úkon dlužnice Česká energie, a.s., IČO 25596080, sídlem Rohanské nábřeží 678/29, 186 00 Praha 8, ze dne 28. 8. 2015 spočívající v poskytnutí finančního daru ve výši 100 000 Kč ve prospěch žalovaného, je neúčinný.
- II. Žalovaný je povinen uhradit do majetkové podstaty dlužnice Česká energie, a.s., IČO 25596080, sídlem Rohanské nábřeží 678/29, 186 00 Praha 8, částku 100 000 Kč a to ve lhůtě do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 520 Kč a to ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

- 1) Podanou žalobou se žalobkyně v soudním řízení domáhá určení, že poskytnutí daru ve výši 100 000 Kč dlužnicí Česká energie, a.s., IČO 25596080, žalovanému je neúčinným

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Brabcová.

právním úkonem. Současně požaduje, aby žalovaný do majetkové podstaty dlužnice uhradil částku 100 000 Kč.

- 2) V žalobě uvedla, že dne 18.4.2018 vydal Městský soud v Praze usnesení o úpadku dlužnice Česká energie, a.s., IČO 25596080, sídlem Rohanské nábřeží 678/29, 186 00 Praha 8 (dále jen „dlužnice“) a současně ustanovil insolvenčním správcem dlužnice společnost KOPPA, v.o.s., IČO 25428578. Usnesením č.j. MSPH 95 INS 29484/2016-B-38, byl na majetek dlužnice prohlášen konkurs. Žalobkyně (jako insolvenční správce dlužnice) kontrolou bankovních výpisů dlužnice zjistila, žalovaný obdržel dne 28.8.2015 z účtu dlužnice č. 223344003/5500 dar ve výši 100 000 Kč. Žalobkyně má za to, že právní úkon dlužnice spočívající v poskytnutí daru ve výši 100 000 Kč žalovanému je neúčinným ve smyslu ust. § 235 odst. 1 insolvenčního zákona, neboť dlužnice zkrátila možnost uspokojení svých věřitelů a naplnila tak skutkovou podstatu neúčinného právního úkonu ve smyslu ust. § 240 insolvenčního zákona. Žalobkyně dále tvrdí, že žalovaný byl v době obdržení daru součástí koncernu označovaného jako CE, do kterého patřily zejména společnosti Česká energie, a.s., Česká plynárenská a.s. a GSCeP, a.s., jež byly ovládány osobou Mgr. Ladislava Drába, nar. 21.5.1959, bytem Jeronýmova 705, 250 82 Úvaly, předsedou správní rady žalovaného (vznik funkce ke dni 5.8.2014). Uvedenou skutečností je splněna zákonná domněnka, že napadený právní úkon dlužnice učinila v době, kdy byla v úpadku. Žalobkyně doplnila, že žalovaného přípisem ze dne 9.4.2019 vyzvala k vydání částky 100 000 Kč, avšak bez reakce z jeho strany.
- 3) Žalovaný se žalobou nesouhlasil, navrhl její zamítnutí a ve věci se vyjádřil tak, že žalobkyní předložené důkazy neprokazují, že byl součástí koncernu CE (CE GROUP), když v médiích se o tom sice hovořilo, ale žalobkyně neprokázala, že tomu tak skutečně bylo. Žalovaný uvedl, že je neziskovou organizací, negeneruje žádný zisk, je založen na principu sponzoringu a jsou to právě dary sponzorů, které byly využity v souladu s posláním nadace, tedy ve prospěch těžce nemocných a postižených dětí, na kompenzační pomůcky a další nutné potřeby. Žalovaný poskytnutí daru nespороval, uvedl, že byl poskytnut v roce 2015, když insolvenční řízení ohledně dlužnice bylo zahájeno až 28.12.2016 a konkurs byl vyhlášen o několik let později. Vzhledem k tomu není naplněna domněnka, že dlužnice byla v době poskytnutí daru v úpadku. Dlužnice se dostala do potíží tím, že jí nebyly hrazeny pohledávky a nemohla tedy předpokládat, že jí hrozí úpadek, když spoléhala na dlouhodobou spolupráci se svými věřiteli.
- 4) Ze soudem provedeného dokazování vyplynulo, že :
 - dlužnice dne 28.8.2015 poskytla žalovanému peněžní dar ve výši 100 000 Kč převodem z bankovního účtu č. 223344003/5500 (*výpisem z účtu dlužnice u Raiffeisenbank, a.s. za období od 28.12.2011 do 17.9.2018 – str. 263*),
 - předsedou představenstva dlužnice (mimo jiné) v období od 11.6.2015 do 25.6.2017 byl Mgr. Ladislav Dráb, nar. 21.5.1959, bytem Pražská 276, 250 82 Úvaly (*úplným internetovým výpisem dlužnice z obchodního rejstříku vedeným Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 7905*),
 - předsedou správní rady žalovaného v období od 5.8.2014 dosud je Ladislav Dráb, nar. 21.5.1959, bytem Jeronýmova 705, 250 82 Úvaly (*úplným internetovým výpisem žalovaného z obchodního rejstříku vedeným Městským soudem v Praze, oddíl N, vložka 1154*),
 - přípisem ze dne 9.4.2019 vyzvala žalobkyně žalovaného k úhradě částky 100 000 Kč jako daru poskytnutého mu dne 28.8.2015 dlužnicí a to vzhledem k tomu, že se jedná o neúčinný právní úkon dle ust. § 235 a násl. insolvenčního zákona, když přípis byl

- žalovanému doručen do datové schránky dne 11.4.2019 (*předžalobní upomínkou ze dne 9.4.2019 a doručenkou datové zprávy žalovanému*),
- Okresní soud Praha – západ rozsudkem ze dne 27.6.2019, č.j. 9 EXE 83/2018-51, uznal rozhodnutí vydané okresním soudem Spojených států amerických pro severní Illinois ve věci 16C 9332 ze dne 26.1.2018, kterým bylo povinným 1) Mgr. Ladislav Dráb, nar. 21.5.1959, bytem Pražská 276, 250 82 Úvaly, 2) Česká energie, a.s., IČO 25596080, 3) Česká plynárenská a.s., IČO 27645282 a CE Group uložena povinnost zaplatit oprávněným částku 5 000 000 USD s úrokem ve výši 1 711 232,88 USD, celkem částku 6 711 232,88 USD a případně další úrok narostlý do vydání rozsudku na základě smluvní sazby, a dále částku 30 000 000 USD spolu s 5 % úrokem narostlým do vydání rozhodnutí (*rozsudkem Okresního soudu Praha – východ ze dne 27.6.2019, č.j. 9 EXE 83/2018-51 – zejména odst. 6*),
 - Ladislav Dráb, nar. 21.5.1959 jako majoritní vlastník dlužnice, je k datu 16.7.2019 současně majoritním vlastníkem akcií ve společnosti Česká plynárenská, a.s., IČO 27645282, statutárním orgánem ve společnosti GSCeP, a.s., IČO 28187555 a ve společnosti Drab foundation – nadační fond, IČO 03265561 (*diagramem vazeb*).
- 5) Zbývající soudem provedené listinné důkazy nepřinesly pro skutková zjištění věci žádné relevantní údaje.
- 6) Soudu je z jeho úřední činnosti známo, že vyhláškou č.j. MSPH 95 INS 29484/2016-A-2 ze dne 28.12.2016 bylo zahájeno insolvenční řízení dlužnice Česká energie, a.s., IČO 25596080, usnesením č.j.: MSPH 95 INS 29484/2016-A- 6 ze dne 18.4.2018 byl zjištěn úpadek dlužnice a insolvenčním správcem byla ustanovena společnost KOPPA, v.o.s., IČO 25428578 a usnesením č.j.: MSPH 95 INS 29484/2016-B-38 ze dne 29.8.2018 soud rozhodl, že způsobem řešení úpadku dlužnice bude konkurs. Žalobkyně podala odpůřčí žalobu u soudu dne 18.4.2019. Insolvenční řízení je vedeno zdejším soudem pod spisovou značkou MSPH 95 29484/2016, účinky zahájení insolvenčního řízení a prohlášení konkursu dosud trvají.
- 7) Podle ust. § 7 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), v pozdějším znění (dále jen „insolvenční zákon“) nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních, ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje.
- 8) Podle ust. § 235 odst. 1 insolvenčního zákona neúčinnými jsou právní úkony, kterými dlužník zkracuje možnost uspokojení věřitelů nebo zvýhodňuje některé věřitele na úkor jiných. Za právní úkon se považuje též dlužníkovo opomenutí.
- 9) Podle ust. § 239 odst. 1 insolvenčního zákona odporovat právním úkonům dlužníka může v insolvenčním řízení pouze insolvenční správce, i když nejde o osobu s dispozičními oprávněními, a to odpůřčí žalobou podanou proti osobám, které mají povinnost vydat dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů do majetkové podstaty. Jestliže v době zahájení insolvenčního řízení probíhá o téže věci řízení na základě odpůřčí žaloby jiné osoby, nelze v něm až do skončení insolvenčního řízení pokračovat. Podle odst. 3 insolvenční správce může podat odpůřčí žalobu ve lhůtě 1 roku ode dne, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku. Nepodá-li ji v této lhůtě, odpůřčí nárok zanikne.

Podle odst. 4 dlužníkovu plnění z neúčinných právních úkonů náleží do majetkové podstaty právní mocí rozhodnutí, kterým bylo odpůřčí žalobě vyhověno. Tím není dotčeno právo insolvenčního správce v případě, že šlo o peněžitě plnění nebo že má jít o peněžitou náhradu za poskytnuté plnění, požadovat odpůřčí žalobou vedle určení neúčinnosti dlužníkovu právního úkonu i toto peněžitě plnění nebo peněžitou náhradu plnění. Vylučovací žaloba není přípustná.

- 10) Podle ust. § 240 odst. 1 insolvenčního zákona právním úkonem bez přiměřeného protiplnění se rozumí právní úkon, jímž se dlužník zavázal poskytnout plnění bezúplatně nebo za protiplnění, jehož obvyklá cena je podstatně nižší než obvyklá cena plnění, k jehož poskytnutí se zavázal dlužník. Podle odst. 2 právním úkonem bez přiměřeného protiplnění se rozumí pouze právní úkon, který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku, nebo právní úkon, který vedl k dlužníkovu úpadku. Má se za to, že právní úkon bez přiměřeného protiplnění učiněný ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, je úkonem, který dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku. Podle odst. 3 právnímu úkonu bez přiměřeného protiplnění lze odporovat, byl-li učiněn v posledních 3 letech před zahájením insolvenčního řízení ve prospěch osoby dlužníku blízké nebo osoby, která tvoří s dlužníkem koncern, anebo v době 1 roku před zahájením insolvenčního řízení ve prospěch jiné osoby.
- 11) Soud předně konstatuje, že předpokladem vyhovění odpůřčí žalobě je, současné splnění těchto předpokladů: 1) žalobu podává pouze insolvenční správce dlužníka, i když nejde o osobu s dispozičními oprávněními, 2) žaloba byla podána ve lhůtě 1 roku ode dne, kdy nastaly účinky rozhodnutí o úpadku, 3) napadený právní úkon byl poskytnut bezúplatně nebo bez přiměřeného protiplnění, 4) napadený právní úkon dlužník učinil v době, kdy byl v úpadku, příp. tento úkon k úpadku vedl (platí vyvratitelná domněnka existence dlužníkovu úpadku v případě, že právní úkon byl učiněn ve prospěch osoby blízké nebo osoby tvořící s dlužníkem koncern, 5) doba úkonu (právní úkon byl učiněn buď v posledních 3 letech před zahájením insolvenčního řízení ve prospěch osoby dlužníkovi blízké nebo osoby tvořící s dlužníkem koncern, jinak ve lhůtě 1 roku před zahájením insolvenčního řízení.
- 12) V posuzovaném případě soud dospěl k závěru, že jsou splněny všechny výše uvedené podmínky. Odpůřčí žalobu podal soudem ustanovený insolvenční správce dlužnice, jak vyplývá z usnesení soudu ze dne 18.4.2018, č.j.: MSPH 95 INS 29484/2016-A- 6. Účinky rozhodnutí o úpadku nastaly dne 18.4.2019, kdy bylo vydáno výše označené usnesení č.j.: MSPH 95 INS 29484/2016-A- 6, jímž byl zjištěn úpadek dlužnice. Odpůřčí žaloba přitom soudu došla dne 18.4.2019, tedy v propadné lhůtě 1 roku od vzniku účinků rozhodnutí o úpadku stanovené v ust. § 239 odst. 3 insolvenčního zákona.
- 13) Pokud se týká právních úkonů bez přiměřeného protiplnění, soud konstatuje, že odporovatelnými právními úkony zásadně nemohou být reálně ekvivalentní právní úkony, při kterých nedochází k objektivnímu zmenšení majetku dlužníka. Darování (vyjma příležitostného daru v přiměřené výši) je přitom typickým právním úkonem bez přiměřeného protiplnění, jelikož jím došlo ke zmenšení majetku dlužnice, když v řízení nebylo tvrzeno ani prokazováno, že by se jednalo o příležitostný dar v přiměřené výši. Soud tudíž shledal naplnění i další podmínky uplatnění odpůřčí žaloby.
- 14) Soud se dále zabýval zkoumáním, zda dlužnice napadený právní úkon učinila v době, kdy byla v úpadku. Žalobkyně tvrdila, že je naplněna vyvratitelná domněnka existence úpadku

dlužnice s ohledem na ust. § 240 odst. 3 insolvenčního zákona, tj. vzhledem k tomu, že právní úkon byl učiněn ve prospěch osoby dlužnici blízké nebo osoby tvořící s dlužnicí koncern. S účinností od 1.1.2014 je problematika osob blízkých řešena v ust. § 22 z. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“) tak, že podle odst. 1 osoba blízká je příbuzný v řadě přímé, sourozenec a manžel nebo partner podle jiného zákona upravujícího registrované partnerství; jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké, pokud by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pocítovala jako újmu vlastní. Má se za to, že osobami blízkými jsou i osoby sešvagřené nebo osoby, které spolu trvale žijí. Odst. 2 citovaného ustanovení pak pro případy, kdy zákon stanoví k ochraně třetích osob zvláštní podmínky nebo omezení pro převody majetku, pro jeho zatížení nebo přenechání k užití jinému mezi osobami blízkými, určuje, že tyto podmínky a omezení platí i pro obdobná právní jednání mezi právnickou osobou a členem jejího statutárního orgánu nebo tím, kdo právnickou osobu podstatně ovlivňuje jako její člen nebo na základě dohody či jiné skutečnosti. Problematika okruhu osob dlužníkovi – právnické osobě - blízkých je pak řešena i v judikatuře soudů vyšších stupňů, která je (byť z období před 1.1.2014) všeobecně použitelná, neboť nová úprava provedená z. č. 89/2012 Sb. se od původní úpravy obsažené v z. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, v pozdějším znění, příliš neliší. K tomu soud poukazuje např. na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 20.9.2002, sp. zn. 1 Ko 351/2020, podle něhož „...*společnost s ručením omezeným je osobou dlužníkovi (společnosti s ručením omezeným) blízkou, je-li jejím společníkem a jednatelem osoba, která je společníkem a jednatelem dlužníka*“. Z provedeného dokazování přitom vyplynulo, že v době poskytnutí daru dlužnicí žalovanému, tj. ke dni 28.8.2015, byla statutárním orgánem dlužnice (předsedou představenstva) i statutárním orgánem žalovaného (předsedou správní rady) stejná osoba a to Mgr. Ladislav Dráb, nar. 21.5.1959. Uvedená skutečnost tak zakládá mezi dlužnicí a žalovaným vztah osoby blízké ve smyslu ust. § 22 odst. 2 občanského zákoníku a naplňuje domněnku existence úpadku dlužnice v době, kdy právní úkon – finanční dar ze dne 28.8.2015 - učinila. Soud dodává, že žalovaný v řízení neprokázal, že dlužnice nebyla ke dni poskytnutí daru žalovanému v úpadku, když ze soupisu závazků (příloha č. 5, se stavem ke dni 21.12.2016), které dlužnice předložila soudu dne 29.8.2017 vyplývají závazky vůči více věřitelům za období od 1.1.2015 (např. závazky ve výši 1 073,20 Kč vůči společnosti BOKI TRADE spol. s r.o., ve výši 33 406,62 Kč vůči společnosti Blisses point s.r.o., ve výši 17 889,40 Kč vůči společnosti Best of food s.r.o., ve výši 53 355,30 Kč vůči společnosti CPI Delta, a.s., ve výši 10 791,61 Kč vůči společnost Cyklo Erben s.r.o. atd.). Soud tak s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že dlužnice byla ke dni poskytnutí daru žalovanému, tj. ke dni 28.8.2015, v úpadku. Jelikož dar byl učiněn ve prospěch osoby blízké, a stalo se tak ve lhůtě posledních 3 let před zahájením insolvenčního řízení ohledně majetku dlužnice (insolvenční řízení bylo zahájeno vyhláškou ze dne 28.12.2016) dle ust. § 240 odst. 3 insolvenčního zákona, je naplněna i poslední z podmínek úspěšného podání odpůrcí žaloby.

- 15) S odkazem na všechny výše uvedené skutečnosti soud žalobě výrokem I. rozsudku vyhověl, když dospěl k závěru, že právní úkon dlužnice spočívající v poskytnutí daru ve výši 100 000 Kč ve prospěch žalovaného, je neúčinným.
- 16) V souladu s ust. § 239 odst. 4 insolvenčního zákona poté soud výrokem II. rozsudku vyhověl i požadavku žalobkyně na uložení povinnosti žalovanému uhradit částku 100 000 Kč do majetkové podstaty dlužnice.

17) Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch a proto jí vzniklo právo na náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatnění práva. Náklady účastníka řízení nezastoupeného advokátem sestávají z paušální náhrady za 1 úkon (účast na jednání před soudem) dle ust. § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v pozdějším znění (dále jen „o.s.ř.“) ve vazbě na ust. § 1 odst. 1, 2, 3 písm. c) vyhl. č. 254/2015 Sb. a dále z náhrady cestovních výdajů žalobkyně, resp. jejího zaměstnance, ze sídla žalobkyně do sídla soudu (k nařízenému ústnímu jednání) a zpět a to hromadnou dopravou – autobusem na trase Liberec – Praha a zpět, v ceně jízdného za jednu cestu ve výši 110 Kč, celkem ve výši 220 Kč, když žalobkyně skutečné cestovní výdaje soudu písemně nevyčíslila. Náklady řízení činí celkem částku 520 Kč, když soud dodává, že žalobkyně jinou náhradu nákladů řízení nepožadovala.

18) Lhůta pro zaplacení uložené povinnosti byla stanovena s ohledem na ust. § 160 odst. 1 o.s.ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě do 15ti dnů ode dne jeho doručení a to k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.

Tento rozsudek se považuje za doručený okamžikem jeho zveřejnění v insolvenčním rejstříku, lhůta k podání odvolání však běží účastníkům od jeho doručení zvláštním způsobem.

Praha 29. dubna 2021

JUDr. Luďka Horajsová v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Ivana Brabcová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 21.05.2021. Připojení doložky provedla Jana Sušická dne 02.07.2021.